[intro:] *koulunkellon pirinä*

Tämä jakso on toteutettu osana Opetushallituksen rahoittamaa hanketta. [:intro päättyy]

Laura: Moikka ja tervetuloa Muikku puhuu -podcastin pariin.

Tässä podcastissa me keskustellaan monenlaisista opiskeluun liittyvistä aiheista, -

kuullaan tarinoita opiskelusta sekä annetaan vinkkejä opiskeluun.

Tämä jakso on toteutettu osana Lyhty eli Laatua, yhteistyötä ja hyvinvointia lukiokoulutukseen -hanketta.

Tässä jaksossa keskustelun aiheena on opiskelijoiden osallisuus ja yhteisöllisyys -

sekä sen tukeminen opiskelijoiden näkökulmasta.

Jutellaan muun muassa opiskelijakunnasta, tutor-toiminnasta ja opiskelusta ylipäätään.

Tällaisia samansisältöisiä jaksoja tulee yhteensä kaksi kappaletta, tässä toinen niistä.

Nimeni on Laura Lappi ja toivon Otavian Nettilukiossa erityissuunnittelijana -

muun muassa näiden aiheiden parissa.

Olen saanut tänne tänään vieraaksi kaksi Nettilukion opiskelijaa, -

jotka ovat meidän opiskelijakunnan aktiiveja.

Tervetuloa Hannele ja Mira!

Hannele ja Mira: Kiitos!

Laura: Alkuun voisitte kertoa lyhyesti itsestänne, miten päädyitte Nettilukioon opiskelijaksi?

Hannele: Olen Hannele, olen 34-vuotias, asun tällä hetkellä Euroopan täysin toisella puolella, -

Maltan saarella.

Ajattelin kertoa itsestään tällaisen oudon faktan, että minulla on ollut yli kymmenen toisistaan -

täysin erilaista työpaikkaa.

Olen siis päätynyt Nettilukioon, koska olen vähän tämmöinen hulihuitsali ja -

olen aloittanut siis viisi eri tutkintoa, joista olen ainoastaan yhden osa tutkinnon saanut valmiiksi.

Todennäköisesti siitä syystä, että se kesti vain vuoden.

Mutta Nettilukio on tavallaan sitten taas niin erilainen, että kun tässä on mahdollisuus opiskella etänä -

ja minä voin opiskella omaa tahtia.

Olen aikaisemmin kokenut haastavaksi just tuollaisen luokkaympäristön, jossa ei voi opiskella -

niitä vaikeita asioita omaan tahtiin, vaan asiat käydään aika nopeasti läpi ja sitten on ollut -

kiusaamista ja kaikkea muuta sellaista, mitkä ovat sitten vaikuttaneet siihen opiskelumotivaatioon.

Ja koen, että Nettilukio sulkee pois nämä tällaiset tekijät.

Laura: Joo, mitä sinä Mira haluaisit kertoa itsestäsi?

Mira: Olen tosiaan Mira. Asun Suomessa Pirkanmaalla. Täytän kuukauden päästä 20 vuotta.

Eli isot suunnitelmat edessä.

Tosiaan Nettilukioon olen päätynyt kolme vuotta sitten.

Just tuli kolme vuotta täyteen Nettilukiossa.

Aloitin lukio-opinnot ihan päivälukiossa ja kävin sitä, olisiko se nyt ollut kaksi vuotta, -

ennen kuin ryhmänohjaaja ehdotti, että vaihtaisin Nettilukioon, -

koska minulle oli vaikeaa päivälukiossa olevat sosiaaliset paineet ja aikaiset aamut -

ja sosiaalinen kanssakäyminen.

Nettilukioon vaihdoin just sillä periaatteella, -

että tämä opiskelu on rauhallisempaa tietyllä tavalla.

Voidaan tehdä just oman halun ja oman ajan mukaan opiskeluja eteenpäin.

Laura: Joo, kiva, että olette molemmat löytäneet tienne tänne Nettilukioon.

Ennen kuin lähdetään juttelemaan enemmän opiskelijakuntatoiminnasta, -

voitaisiin jutella vähän ylipäätään lukio-opiskelusta.

Mikä on teidän mielestä lukio-opiskelussa parasta ja toisaalta haastavinta?

Mira: Mun mielestä lukio-opiskelussa parasta on se, -

kuinka paljon enemmän saat tietoa erilaisista aineista.

Peruskoulussa käydään koulua ja käydään erilaisia aineita ja aiheita läpi, -

mutta lukiossa opiskelu on paljon tiiviimpää, -

just sillä, että niihin aiheisiin perehdytään enemmän.

Sitä osaamista ja käsitystäkin eri aiheista ja aineista saa myös paremmin.

Haastavinta on ehkä myös samaan aikaan se, että sitä myös tehdäänkin enemmän.

Jos on semmoinen kuin minä, ettei hirveästi motivaatiota löydy aiheisiin, -

jotka eivät kiinnosta.

Haastavinta on samaan aikaan se, -

että tiettyihin aiheisiin ja aineisiin kiinnitetään huomiota ja opiskellaan enemmän.

Jos on samanlainen kuin minä, että motivaatio menee oman mielenkiinnon perässä, -

niin jos on joku aihe ja aine, joka ei niin paljon kiinnosta, -

niin ei ehkä huvittaisi tehdä niitä paljon vaativampia ja enemmän informatiivisia opiskeluja.

Laura: No niinpä. Mites Hannele? Tuleeko sinulle mieleen samoja vai vähän erilaisia asioita?

Hannele: Minulla on itse asiassa hyvin samankaltaiset ajatukset Miran kanssa.

Minun ensimmäinen ajatus oli, että samanaikaisesti sama asia on haastavin sekä paras.

Saa tosi paljon yleissivistävää tietoa, mikä on tärkeää osaamista myös ihan yleisesti elämään.

Että osaa artikuloida itseänsä kirjallisesti sekä suullisesti selkeästi -

ja pystyy käymään keskusteluja ihmisten kanssa ja saa loogista päättelykykyä ja muuta tällaista.

Mutta sitten, joskus tulee tosi suuria informaatiotulvia -

niin on välillä aika hankala ainakin minulle päättää, mitkä ovat tärkeitä oppiaineita, -

joihin kannattaisi panostaa enemmän. Minulla on sellainen tapa, että haalin kaikesta kaikkea.

Kaikesta on pakko saada tosi hyviä numeroita ja kaikesta pitää tietää kaikki, vaikka ei oikeasti tarvitse.

Voisi ihan hyvin keskittyä vain siihen, mikä on itselle mieluisaa.

Voidaanko me, Mira, vähän vaihtaa tätä?

Jos sinulla ei riitä mielenkiintoa, niin voin ottaa sinulta vähän sitä.

Laura: Ehkä sellainen priorisointi ja sen vähän opetteluakin -

varmasti paljon tämä lukio-opiskelu.

Hannele: Kyllä.

Laura: Te olette nyt molemmat opiskellut verkossa jo pitkään.

Tuleeko teille mieleen verkko-opiskeluun liittyen jotain?

Mikä siinä toimii teillä hyvin? Onko siinä jotain haasteita?

Hannele: Ehdottomasti parasta on ainakin se, että saa tehdä just omaan tahtiin -

ja just silloin, kun itse haluaa. Kukaan ei tule sinulle sanomaan, -

että jos kello on kaksi yöllä ja sinulla on just silloin hirveä motivaatio, -

niin saat tehdä just silloin.

Eikä kukaan myöskään tule potkimaan sinua kuudelta aamulla ylös, jos ei tunnu siltä.

Mutta haastavinta on ehkä ainakin itselle..

Olen monesti pohtinut sitä, että en oikein tiedä, että teenkö hirveän hitaasti -

tai etenevätkö omat hommat oikeaan tahtiin -

tai teenkö ne mahdollisesti jopa nopeammin.

Ja se, että kohtaako muut samoja haasteita, -

kuin minkä kanssa itse tavallaan taistelee.

Tosin nykyisin meillä on Discord missä voi -

jutella muiden opiskelijoiden kanssa edistymisestä -

ja niistä hankalista paikoista.

Se on vähän tuota ehkä leikannut itseltä ainakin.

Laura: No niinpä, kyllä.

Just toi, että kun puuttuu ehkä se jokapäiväinen kohtaaminen -

niissä luokkatilanteissa, niin on pitänyt verkkoon kehittää -

vähän samaa antavia ratkaisuja, vaikka eihän se tietenkään ihan sama asia ole.

Mites Mira?

Mira: Varmaan mulla k anssa verkko-opiskelun parhaita puolia on se, -

että sitä saa tehdä silloin, kun on aikaa ja motivaatiota.

Mulla on paljon viikottaisia muitakin asioita, mitä pitää tehdä, -

niin se, että pystyy sitä koulua tekemään silloin, kun sitä aikaa oikeasti on, -

eikä se aiheuta mitään suuria ongelmia tai ylimääräisiä läksyjä -

tai mitään sellaista.

Se on kyllä oikein hyvä.

Ja sitten mulla just tosiaan, kun on ne sosiaaliset kontaktit -

tai stressaavia, niin verkko-opiskelussa on se, -

että ei myöskään pakoteta niihin sosiaalisiin kontakteihin.

Saa tehdä just itse niin sosiaalisesti kuin haluaa -

tai niin epäsosiaalisesti kuin haluaa.

Ei sillä ole siitäkään mitään paineita.

Mutta sitten ehkä haastatinta on samoista asioista toiset puolet.
Mulla ainakin vällä just se, että ei ole tarkkoja tunteja, -
milloin pitää tehdä koulua, niin saattaa aiheuttaa sitä, -
että mä vähän vaan välttelen ja en sillä lailla sitten tee sitä koulua -
ehkä niin paljon kuin pitäisi.
Ja sitten myös se, että vaikka sosiaaliset kontaktit -
on stressaavia mulle, niin kyllä niitä silti varmaan me kaikki ihmiset -
tarvitaan kumminkin jonkinlaisia sosiaalisia kontakteja.
Että sitten just tulee syrjäytymisen riski ja semmoinen, -
jos ei hakeudu sosiaalisiin kontakteihin lainkaan.
Niin siitä sitten saattaa kanssa tulla just sitä syrjäytymisen -
ja eristäytymisen tunnetta.
Laura: Joo, niinpä. Tosi hyviä nostoja.
Tavallaan puhuitte molemmat siitä verkko-opiskeun -
tavallaan vapaudesta, mutta toisaalta siitä vastuusta.
Ja se vaatii aika paljon semmoista itsensä johtamista, -
että ne opinnot sujuu.
Ja sitten toi sosiaalinen puoli, mitä nostit, -
niin te ootte ainakin löytänyt jonkinlaisen yhteisön -
opiskelijakuntatoiminnasta.
Eli te ootte molemmat meidän opiskelijakunnan aktiiveja.
Mikä motivoi lähtemään mukaan tähän opiskelijakunnan toimintaan?
Onko teillä esimerkiksi aiempaa kokemusta -
vaikkapa oppilaskuntatoiminnasta tai jostain vastaavasta?

Mira: Joo, siis mä olin ala-asteella useamman vuodenkin -

meidän luokan opiskelijakunnassa mukana edustamassa just meidän luokkaa.

Ja siitä kautta sitten tuli opiskelijakuntatoiminta tutuksi.

Ja sitten ajattelin, että kun tänne Nettilukioon asettautui aloilleen -

ja näki sitten viestiä niistä, että meillä just on opiskelijakunta, -

niin ajattelin, että no, mähän voisin siihen liittyä, -

että kun mä itse tykkään kaikenlaisesta semmoisesta organisoimisesta.

Ja sitten opiskelijakunnassa sen organisoimisen lisäksi -

autat muita opiskelijoita eri asioiden kanssa.

Että just esimerkkinä nämä meidän opiskelijakunnan pitämät opiskeluhetket, -

missä mä ja Hannele ollaan muun muassa kummatkin oltu mukana, -

niin just se, että pääsee järjestämään tämmöisiä tapahtumia ja toimintaa, -

joista on sitten muille opiskelijoille hyötyä ja apua sitten niiden omissa opiskeluissa.

Että siinä tulee semmoista tunnetta, että on avuksi -

ja sitten saa samaan aikaan tehdä jotain, mistä itse myös tykkään.

Laura: Joo, mites Hannele?

Hannele: Mä en ole varsinaisesti ollut opiskelijakunnassa koskaan aikaisemmin, -

mutta mä oon ollut semmosessa kuin Nuorkauppakamari joskus.

Ja se ei ole samankaltaista toimintaa, mutta siinäkin on tarkoitus tavallaan yhteisöön vaikuttaa -

ja järjestää kaikkia tapahtumia ja tällaisia.

Niin se on ollut ehkä itellä ensimmäinen kosketus tällaiseen samankaltaiseen yhteisöllisyyteen.

Kuulosti muuten siltä, että mä oon ollut jossain tynnyrissä.

En.

Minua motivoi tähän opiskelijakuntaan lähtemiseen se, -

että verkko-opiskelu, just niin kuin oli puhetta, voi olla aika yksinäistä.

Niin mä halusin päästä kehittämään sellaisia tapoja, -

miten me, jotka tarvitaan sitä sosiaalisuutta välillä ja tarvittaisiin muiden opiskelijoiden tukea, -

niin miten me voitaisiin pitää toisiimme yhteyttä ja luoda tietynlaista yhteisöllisyyttä -

siitäkin huolimatta, että me ollaan tavallaan ympäri palloa.

Mielestäni oli aika tärkeä nosto itse asiassa muuten Miralta tuohon aikaisempaan.

Se, että saa opiskella täysin yksin eikä tarvitse olla sosiaalinen.

Tämä on tosi tärkeä pointti, koska vaikka mä oon tosi ekstrovertti ja hirveän puhelias, -

niin vaikka mä oon tosi ekstrovertti ja tykkään olla sosiaalinen ja olla ihmisten kanssa tekemisissä, -

että kaipaan sitä sellaista, mutta mä oon nyt oppinut itsestäni tässä viimeisen parin vuoden aikana -

sen puolen, että musta on ihan sikaihana, että mun ei ole pakko, vaan mä saan oikeasti tehdä ihan yksin -

ja ilman kenenkään mitään häiriöitä.

Mun ei tarvi istua 20 muun ihmisen kanssa samassa luokkahuoneessa miettimässä, -

että mä en olisi tänään jaksanut vetää vaatteita päälle, että mä olisin mieluummin tehnyt himassa koneen ääressä.

Laura: Joo, hei. Sieltä Mira mainitsitkin jo tämmöisistä opiskeluhetkistä, -

joita opiskelijakunta on ollut myös järjestämässä.

Ne on tämmöisiä verkkotapaamisia, jonne voi tulla vaihtamaan kuulumisia ja opiskelemaan.

Mut voisitte vähän kertoa vaikka noista opiskeluhetkistä lisää tai muusta, -

että missä kaikessa ootte ollut tähän mennessä mukana opiskelijakunnan myötä?

Hannele: Mä olen ainakin ollut mukana.. Mä oon tehnyt meidän nettisivut, tai nykyiset nettisivut, -

mut oon väärvätty mukaan kielikahvilasta, joita oon sittemmin ollut myös itse vetämässä.

Juurikin noita opiskeluhetkiä, me ollaan Miran kanssa oltu oikein hyvä parivaliekko.

Siis tää on niin hyvä, koska Mira on paljon rauhallisempi kuin mä.

Se pystyy, niin kuin olen semmonen calming, ja mä oon ihan all over the place joka kerta.

Laura: Te tasapainotatte toisianne.

Hannele: Kyllä, kyllä.

Discordin ideointi ja sen niinkun tavallaan käyntiin saattaminen.

Oon ollut toreilla mukana, muun muassa Matikkatorilla kertomassa omista matematiikan opiskeluun -

liittyvistä haasteista ja onnistumisista.

Oppivelvollisille oon ollut kertomassa toiminnasta, ja mä oon toiminut koko tän ajan -

mitä mä oon ollut oppilaskunnassa, niin oon toiminut noissa kokouksissa sihteerinä.

Ja sit oon vetänyt Vapputoria.

Onhan noita, on noita tullut.

Laura: Paljon kaikenlaista.

Tuleeko Mira sulle mieleen jotain muuta?

Mira: Pääasiassa me ollaan Hannelen kanssa oltu aika lailla just samoissa paikoissa.

Sillä, että tosiaan noita opiskeluhetkiä ja sitten näitä ihan opiskelijakunnan omia -

tapaamisia ja kehittelykeskusteluja ja kaikkia tällaista ideointia ja suunnittelua -

just esim. Discordin kanssa ja sitten kaikki näiden muiden teematapahtumien, -

kuten just tää Vapputori, minkä Hannele taisikin mainita.

Ja sitten kaikkia tämmösiä, mitä muita meillä on ollut järjestettynä.

Että kyllä sillä lailla.

Hannele: Me unohdettiin nyt kaikkein tärkein.

Me oltiin sun kanssa kaikkein eniten tekemässä niitä abihuppari-juttuja, autoit mua -

hirveästi niiden sähköpostien kanssa. Mä nyt vasta tajuisin, että sehän olit sinä, -

joka otti tätä minun harteiltani.

Mira: Mä unohdin jo kanssa koko abihupparin.

Joo, tosiaan abihuppareita suunniteltiin opiskelijakunnan toimesta tässä -

just nyt keväällä ja niitä sitten just hoideltiin.

Kaikkia myyjiä ja kaikkea mahdollista, mitä siihenkin liittyy.

Suuri homma oli kanssa, että paljon on tehty.

Laura: No kyllä, paljon, paljon ootte kyllä tehnyt tämän lukuvuoden aikana kaikenlaista.

On ollut kiva, kun ootte järkkäillyt vaikka mitä.

Tähän te ehkä vähän jo vastasittekin, mutta mitä tavoitteita teillä on -

opiskelijakunnan toiminnalle?

Te vähän puhuitte ehkä siitä yhteisöllisyydestä ja siitä, että saa olla apuna muille.

Tuleeko mieleen tarkennettavaa tai lisättävää?

Mira: Mulle just on ollut tärkeää se, että on mukana semmoisessa toiminnassa, -

mikä tuntuu itsestä siltä, että on jonkinlaista merkitystä -

ja pystyy auttamaan muita ihmisiä samassa tilanteessa.

Pystyy olemaan tukena ja turvana ja tarjoamaan yhteisöllisyyden tunnetta.

Olla apuna, jos tulee ongelmia vaikka yksittäisissä tehtävissä eri oppiaineissa.

Pystyy tukemaan muita ja rakentamaan yhteisöllisyyden tunnetta,-

sosiaalisia kontakteja ja tukea opiskelussa kaikilla.

Laura: No niinpä, tärkeät nostot. Mites Hannele?

Hannele: Mira laittoi kyllä aika hyvin noi. En lähde toistamaan samaa -

olisin sanonut samat asiat.

Laura: Mitä opiskelijakunnassa toimiminen on antanut teille?

Hannele: Minusta tuntuu, että vaikka olen aikuinen, -

niin olen henkisesti kasvanut aika paljon myös tämän toiminnan myötä.

En sano, että olisin kurja ihminen ollut aikaisemmin, -

mutta tietyllä tavalla se vahvistaa sellaista, että osaa olla erilaisten ihmistyyppien kanssa tekemisissä.

Olen saanut tosi paljon lisää kokemusta tietynlaisesta organisoinnista -

ja tapahtumien järjestämisestä, vaikka sitä olenkin aikaisemminkin tehnyt.

Verkkoympäristössä järjestettävien tapahtumien järjestäminen -

on mun mielestä ihan oma maailmansa verrattuna perinteisiin.

Laura: Komppaan kyllä. Mites Mira?

Mira: Kanssa joo, aika lailla samoja asioita.

Olen saanut kokemusta, osaamista ja tietoa kaikesta organisoimisesta -

ja abihuppareidenkin suunnitteluun, mitä kaikkea sekin sisälsi.

Sähköpostiviestejä, hoitamista ja organisoimista.

Kauppojen kanssa yhteistyön tekemistä ja sitä, -

kuinka tärkeitä ne itselle pienet asiat ovat muille.

Juuri se, että olet mukana järjestämässä ja pitämässä opiskeluhetkeä, -

ei välttämättä tunnu sinulle niin merkittävältä, -

mutta voi olla tärkeää muille, jotka sinne tulee mukaan.

Laura: Kyllä, ihan ehdottomasti.

Opiskelijakunnan aktiiviseen toimintaan voi lähteä mukaan, -

niin tuleeko teille mieleen vielä jotain, -

että miksi opiskelijakunnan toimintaan kannattaa tulla mukaan?
Mira: Ihan just sillä, että jos kiinnostaa organisointi-järjestelytyyppinen ihan työkin -
jossain vaiheessa, niin opiskelijakunnan kautta, -
kun olen toiminnassa mukana, saa just sitä kokemusta ja osaamista -
tällaisiin asioihin ja sen voi sitten viedä elämässä myöhemmin mukaan -
ihan työelämäänkin ja jatko-opintoihin ja kaikkeen tällaiseen.
Sitten jos itse kokee siltä, että haluaa olla mukana -
just semmoissa toiminnoissa, joka tukee muita ja muiden opiskelua, -
niin voi olla erittäin hyvä paikka, mihin lähteä mukaan.
Laura: Mites Hannele?
Hannele: Joo, aika sama. Jos haluaa sellaista kokemusta, -
tietynlaista tapahtumien organisoinnista ja muusta -
niin sellaisessa turvallisessa ympäristössä, -
kun me ollaan kuitenkin kaikki aina apuna -
ja me seistään niin sanotusti aina toinen toistemme takana -
myöskin siinä, että jos tulee jotain ongelmatilanteita, -
ketään ei jätetä yksin minkään tilanteen kanssa.
Mielestäni ihan hyvä sellainen elävän elämän esimerkki oli just se, -
mitä Mira mainitsi niistä abihuppareista, -
niiden organisointi ja niiden sähköpostien lähettäminen.
Miralla ei ollut esimerkiksi entuudestaan mitään kokemusta siitä, -
miten lähestytään tällaisia yrityksiä tai mitään.
Neuvoin, että miten sellaisia kannattaa tehdä.
Sitten Mira otti tämän homma hoitaakseen.

Ja hoiditkin tosi hienosti mun mielestä tämän.

Mira: Kiitos, kiitos.

Hannele: Ole hyvä, ole hyvä.

Juuri kaikkea tällaista kokemusta voi saada ilman, -

että kukaan ei ole koeajalta heittämässä työpaikasta pois.

En tiedä, mitä muuten pukisin tän.

Ei tarvitse olla turhaa pelkoa tavallaan siihen asiaan.

Ja sitten jos haluaa vaikuttaa mihin tahansa koulun asioihin -

ihan pienistä isoihin.

Ei sen tarvitse aina olla joku maailmaa mullistava asia, -

mutta ihan jotain pienempiäkin.

Eikä tarvitse olla ihan kaikissa tapahtumissa.

Meistä muutama on melkein kaikissa tapahtumissa, -

mutta me ei edellytetä sitä kyllä keneltäkään.

Ihan oman jaksamisen mukaan.

Ja toki sitten tietysti se, että me ollaan kaikki hyviä tyyppejä, -

niin ainakin meistä saa sellaisia etäkavereita.

Laura: Tosi paljon hyviä pointteja.

Ja tavallaan kuvaatte hyvin sitä, -

kuinka monipuolista opiskelijakuntatoiminta on -

ja mitä kaikkia erilaisia tavallaan taitoja ja muuta se harjoittaa.

Vähän jokeri kysymys:

Tuleeko teillä mieleen muita keinoja, -

joilla osallisuutta ja yhteisöllisyyttä voi tukea -

tämmöisessä verkko-oppilaitoksessa?

Te sanoittekin paljon jo esimerkkejä.

Hannele: No ainakin tutor-toiminta on yksi tapa, -

millä voi vaikuttaa.

Siinä ei tarvitse välttämättä lähteä mitään tapahtumia järjestämään.

Siinä voi olla ihan vain henkinen tuki muille opiskelijoille.

Laura: Tuleeko sinulla, Mira, muuta mieleen?

Mira: No just sillai -

ollaan varmaan hyvin puhuttukin näistä.

Meillä on Discord käytössä koululle, -

missä järjestetään ja viestitellään kaikenlaista.

Siellä pystyy yhteisöllisyyttä ja osallisuutta tsemppaamaan -

ja boostaamaan myös oman maun mukaan.

Ei tarvitse joka päivä jatkuvasti olla siellä kirjoittelemassa, -

mutta on kuitenkin mahdollisuus, että pystyy olemaan siinä mukana.

Sitten meillä Nettilukiossa järjestetään -

aikataulutettuja opintojaksoja, -

missä pystyy olemaan enemmän muidenkin oppilaiden kanssa -

yhteistyössä sen opintojakson aikana.

Samoin teemaopintojaksot kanssa.

On mahdollisuuksia, joissa voi yhteisöllisyyttä tukea -

ja olla muiden opiskelijoiden kanssa yhteistyössä.

Se on ollut aika hyvä juttu.

Laura: Hyviä ja tärkeitä nostoja.

Hannele, sinä puhuit tutor-toiminnasta.

Olet yksi Nettilukion tutoreista.

Kertoisitko vähän siitä lisää, -

mikä sai sinut lähtemään mukaan tutor-toimintaan?

Hannele: Samat asiat kuin mitä on ollut opiskelijakuntaan -

lähtemisessä alunperin.

Pääsee olemaan auttamassa ihmisiä, -

jotka kokevat yksinäisyyttä tai muuta verkko-opiskelun kautta.

Kun olen itse aloittanut Nettilukiossa, -

en muista, oliko niin, että ei ollut tutoreita -

tai on ollut hyvin vähäistä toimintaa.

Se ei näkynyt oikeastaan mihinkään.

Ainoa tapa päästä toteuttamaan tutormaista toimintaa -

oli opiskelijakunta alunperin.

Se tuli itselle sellaisena, -

en tiedä, miten sen sanoisi, -

luonnollisena siirtymänä siinä kohtaa, -

kun tutorkurssi avattiin, että voi kouluttautua tutoriksi.

Laura: Joo. Mitä tutortoiminta on ollut käytännössä?

Hannele: Se on ollut lähinnä sellaista, -

että olen antanut Discordin ja opiskeluhetkien kautta -

vertaistukea toisille opiskelijoille.

Olen jakanut omaa tietoa Muikkuun liittyviin asioihin -

tai Nettilukion käytännön asioihin liittyen -

tai johonkin kursseihin.

Jos joku on jäänyt jumiin kurssin kanssa, -

olen jakanut omiin muistiinpanoja ja muuta -

ja yrittänyt tsempata sitä kautta parhaani mukaan.

Saa laittaa henkilökohtaistakin viestiä Discordin kautta.

Sitä varten siellä ollaan.

Laura: Kyllä. Tutor-rooli näkyy tutoreillamme.

Jaksomme alkaa lähentyä loppuun, -

mutta palataan vielä opiskelun puolelle.

Millaiset asiat ovat auttaneet teitä omissa lukio-opinnoissa?

Mira: Kun Nettilukion puolelle siirtyi, -

oli huolta siitä, että miten se tulee käytännössä toimimaan.

Keltä voi kysyä missäkin asiassa neuvoa ja apua.

Minusta tuntuu, että on ollut tärkeää, -

että on ollut ryhmänohjaaja, -

keltä voi kysyä neuvoa tyhmissäkin asioissa.

Pystyy pyytämään ja saamaan tukea asioissa.

Vaikka tämä on pääasiassa sellaista, -

et teet paljon opiskeluja itse, -

niin on kuitenkin mahdollisuus olla opintojakson opettajan yhteydessä.

Sekin on ollut tärkeää.

Jos tulee ongelmia tai tuntuu, että ei ymmärrä mitään, -

niin opintojaksolla voi olla opettajan yhteydessä.

Se on tarjonnut paljon tukea opiskeluihin liittyen -

ja muihinkin käytännön asioihin.

Laura: Kyllä. Aina pitää kysyä apua, jos sitä tarvitsee.

Välillä kuulee opiskelijoilta, -

että voi olla korkea kynnys ottaa vaikka opettajiin yhteyttä.

Sitä varten he siellä ovat.

Hannele: Pystyn tunnistamaan.

Nyt olen rohkeampi.

Jos olisin itse opettaja, -

tai vaikka tutorin homma, -

niin totta kai me halutaan, että meihin otetaan yhteyttä.

Totta kai opettajakin haluaa tietää, jos on epäselvyyksiä.

Jos on vaikka tehtävä kurssilla, -

niin eihän opettaja tiedä, että se on epäselvästi kirjoitettu, jos kukaan ei kerro.

Jos siitä laittaa viestiä vaikka viisi ihmistä, -

niin varmaan tulee mieleen, että pitäisikö sanamuotoa muuttaa.

Jos me pidetään asiat itsellä, me istutaan tiedon päällä.

Laura: Tämä on tosi tärkeää, -

että palautetta annetaan ja apua pyydetään.

Tuleeko sinulle mieleen jotain muita asioita, -

jotka ovat auttaneet sinua lukio-opinnoissa?

Hannele: Minulla on auttanut tosi paljon läheisten tuki, -

kun ymmärsin puhua ääneen omista opiskelutuskista.

Peräänkuulutan, että muistakaa olla rehellisiä itsellenne -

sekä läheisillenne.

Jos istut tiedon päällä, niin kukaan ei voi tietää sitä.

Yhteisöllisyys, jota on saatu rakennettua Nettilukion puolella.

Tietysti täytyy lähettää terveiset omille opinto-ohjaajille, -

joista on ollut mieletön tuki henkisesti sekä käytännön puolelta.

On todella kiitollinen heistä.

Laura: Kyllä.

Monia palikoita, jotka rakentavat lukio-opintojen etenemistä -

ja niissä opinnoissa jaksamista.

Haluatteko jakaa jotain tavoitteita, mitä teillä on lukio-opinnoille?

Onko teille jotain lukion jälkeisiä tavoitteita tai suunnitelmia?

Hannele: Minulla on ainakin muuttunut jo monta kertaa tää.

Laura: Ja se on sallittua.

Hannele: Edellisessä podcastissa, missä olen ollut vieraana, -

sanoinkin jälkikäteen Saanalle ja Akille, -

että nyt on sanottu ääneen, ei auta enää perääntyä, -

kun olen sanonut, että haluan lääkikseen.

Mutta nyt luulen, että se lääkis...

En ole hylännyt sitä, mutta löysin tutkintolinjan, -

joka on lähempänä sitä, mikä palvelee molempia puolia -

sekä lääketieteellistä puolta sekä tietotekniikkaa.

Mikä se nyt oli? Biotekniikan diplomi-insinööri tai joku tällainen -

se taisi olla.

Missä pääsis tutkimaan geeniperimän asioita ja sairauksien syntyä -

ja miten auttaa kroonisesti sairaita.

Laura: Kuulostaapa mielenkiintoiselta.

Mites Mira?

Mira: Hannele, älä siitä huoli.

Minullakin on vaihtunut suunnitelmat varmaan 15 miljoonaa kertaa.

Nyt varmaan tällä hetkellä eniten mielessä, -

että menisi merkonomiopintoja edistämään.

Toinen vaihtoehto on ollut yliopisto, -

että menee vaikka kieliä opiskelemaan.

Olen aina tykännyt kielistä ja kielien opiskelusta.

Se on ollut myös aina vaihtoehto minulle.

Jos se kiinnostaa, se on myös yksi vaihtoehto.

Laura: Kyllä. Ja juuri se, että ei tarvitse vielä tietää.

Ajan kanssa asiat ehkä selviävät, mikä oma suunta on.

Toisaalta sitä ehtii tässä elämässä paljon opiskella ja tehdä töitä.

Mira: Joo. Minulla on äiti painottanut sitä, -

että uudelleen kouluttautuminen on aina mahdollisuus.

Ei tarvitse ottaa stressiä siitä, -

että se, mihin opiskelee, on se homma, mitä tekee lopuelämänsä.

Ei ole kiveen hakattu kaikkea.

Hannele: Olen niin elävä esimerkki tästä.

Olen 34-vuotias.

Minulla on ollut 10 täysin toisistaan eroavaa työpaikkaa.

Minulla ei ole kaikkiin mitään ammattitutkintoa.

Kannattaa muistaa, että on olemassa myös suuntauksia, -

joihin voi tehdä töitä tässä välissä.

Ei ole pakko juosta ammattikorkeaan tai ammattiopiston puolelle.

Jos on sellainen olo, että et vielä tiedä, mikä haluat olla isona, -

en minäkään vielä tiedä. Melkein.

Laura: Kyllä. On tosi tärkeää, -

että erilaisia kokemuksia jaetaan.

Ehkä se vähentää myös niitä paineita, -

mitä monilla on jo tosi nuorena siitä, -

että pitäisi heti tietää, mikä haluaisi olla isona.

Meillä jakso lähenee loppuaan.

Tuleeko teillä mieleen jotain vinkkejä tai terveisiä -

meidän podcastin kuulijoille?

Mira: Varmaan ihan nämä perusvinkit.

Muistakaa juoda, muistakaa syödä, muistakaa nukkua tarpeeksi.

Aivojen pitää olla hyvässä kunnossa, -

että jaksaa opiskella ja tehdä parhaansa.

Se sun parhaasi saattaa näyttää ihan erilaiselta eri päivinä.

Teette parhaanne ja se on aina tarpeeksi.

Laura: Olipa hyvin sanottu.

Mitäs, Hannele, millaisia terveisiä lähettäisit?

Hannele: Lisään asteriksimerkin: muista juoda niin vettä.

Laura: Tärkeä korjaus.

Hannele: Terveiset, tervetuloa opiskelijakuntalaiseksi.

Laura: Oikein hyvät terveiset. Kiitos tuhannesti, -

kun tulitte tähän jaksoon vieraaksi -

ja jaoitte omia kokemuksia ja ajatuksia.

Hannele: Kiitos kutsusta.

Mira: Kiitos.